

Barevná 2007

aneb

*...když podzim přišel,
z důlku vykopat chtěli půlku...*

Barevná

19. - 21.10.

No a je to tady. Zase už je zima na krku. Né, že bych teda něco měla úplně zásadně proti zimě, třeba na horách umí být moc pěkná, ale ke kolům se moc nehodí. A na výpravu je nutně shánět ubytování. Pakárna.
Jnk.

Do příprav této výpravy jsem byl zapojen i já a to z toho důvodu, že jsem byl stýčným důstojníkem pro obtelefonování ubytovacích kontaktů. Jak se nakonec ukázalo, tak jeden byl naprosto skvělý, ale ten druhý stál za prd.
Pls.

Výjezd jsme tentokrát pojali jako rekreačně rehabilitační pro členy expedice a znovu rozjížděcí pro ty, kdo kola za celý měsíc nevytáhli. Ale takoví mezi námi nebyli. Vyrážíme ve složení : Dígovci, Plašanovci a Horáčkovci.

Ačkoliv jsem se rozhodl vyjet jen kousek za humna a navštívit Posázaví, s ubytováním to byla do poslední chvíle legrace, ostatně jako vždycky. Bohužel nevyšlo ubytování v Mirošovicích, neb měli obsazeno. Dalším vybraným pátečním lokálem se stal Penzion u Holubů ve Zbořeném Kostelci. Na fotkách vypadal celkem hezky, cena mírná, obsluha po telefonu milá. Budou nás očekávat, i když přijedeme až pozdě večer. A ještě mají něco mimořádného pro hosty. Zdarma půjčují ubytovaným loďku, aby se mohli přeplavit na protější břeh ke zřícenině Zbořeného Kostelce. Tím je rozhodnuto.

Páteční odjezd má ovšem trochu háček. Díg má totiž v pátek odpolední. Je nutno těmto okolnostem změnit způsob dopravy a odjezd po svých na odjezd vlakem. A i tak to bude zřejmě napinavé do poslední chvíle. Díg totiž musí nenápadně zmizet z práce o několik hodin dříve.

Na Vinohradech se scházíme zpočátku jen s Hankou a později Plašanem. Obstaráváme nákup potravin s sebou k přímé spotřebě a vůbec chystáme vše potřebné, včetně ohřívadel do termosek. S Janou a Tomášem se sejdem až na Hlaváku, neboť oba mají své kola doma.

Ve smlavenou hodinu Díg dobíhá domů, převléká se, je na čase zvednout kotvy. Dooblékáme se a začínáme s transportem kol před dům. Jenže, co to je? Zrovna teď? Dígovo zadní kolo je pichlé. To snad ne. Díg je vzteklý a malomyslný, že to prostě nemůžeme stihnout. Ale můžeme, tak fofrem do toho. Bágly dolů, kolo na bůček, vždyť už to všichni známe. Ale tentokrát je to v tryskovějším tempu. Pichlá duše letí proti oknu, honem tam cpeme novou, kolo zpátky, nafouknout z kompresoru. Sakra, není natlakovaný. Už, a je to. Já myslím, že automechanici u Formule 1 by se nemuseli za takový mezičás stýdět.
Jnk.

Já bych ani neřekl, že to bylo bleskové přezutí. Spíš bych to nazval bleskové přezutí se spoustou nadávek na krutý osud. A taky jsem zaslechl slova, že se na to někdo může vykašlat a že máme jet na tu výpravu sami.

Pls.

Plašan odnáší kolo dolů, trochu se omýváme z nejhorsího, zamknout a pádíme. Sedáme na kola a už pelášíme Vinohradskou dolů. Je vám to ale nezvyk bez těch předních bágů. Žebříňák se mi zdá nezvykle vratký a nějak nestabilní.

Na nádraží jsme se vřítili ještě s pětiminutovou rezervou. To bychom stačili ještě zalepit tu pichlou duši ☹. Vtom se ozvalo z ampliónu, že náš vlak bude mít 10 minut zpoždění. Taky to mohli říct dřív, abychom se tak nehnali.

Přesunujeme se na nástupiště. Z vagónu už vidíme nervózně vykukující Horáčky. Jsme rádi, že jsme se i přes všechny nástrahy nakonec shledali. Rozmísťujeme kola po dvojcích na plošiny do jednotlivých vagónů, vlak je totiž panták, zcela záměrně pro tento účel vybraný.

Jana nám mezitím vyprávěla, že měla opačný problém, než my. Špatně si totiž přečetla instrukce a na nádraží přijela naopak o hodinu dřív, než měla. Vydala se proto ukázat svému kolu, jak to vypadá v nově zrenovované Fantově kavárně.

Ještě ochutnáváme Tomášovu zahřívací vysokoprocentně alkoholickou slivovici, díky níž přežil Marsko, a rozcházíme se po dvojcích každý do svého vagónu. My s Plašanem do sebe ládujeme baštu od Čiňana, kterou jsme na Vinohradech do sebe nestihli nasypat a je nám fajn.
Jnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	0	2969	0	0	6

Pak se jede normálně a v klidu až do Senohrab. Dig.

Zase až tak v klidu se nejelo, protože jsme s Jankou spořádali večeri od našich vinohradských čínských spoločbanů. Někteří ze spolucestujících nám asi záviděli anebo měli, tak jako my, hlad. Plš.

Nádraží je rozhrabané. Probíhají tu, jako na celé trati, bouřlivé rekonstrukce. Opouštíte ho netradičně a namáhavě. Na mostě přes nádraží začíná padat déšť chycený sněhem. Dig

Přesto ta troška sněhu stačila na zajímavou debatu. Hanka mě zcela odzbrojila, když naprosto opravdově Digovi vynadala, že jí přece doma slibil, že sněžit nebude. Teda ten má ale dlouhé prsty, z pekla až do nebe. Ale nakonec asi musel zamulat nějaké zaříkávadlo, protože sněžit, i cokoliv padat z oblohy, zázračně přestalo. Jnk

Až do Poříčí n.S. všechno OK. Tam Janka nemůže najít cestu. Po několikátém pokusu nalezena a jedeme tmou po rozbité silnici. Dig

Na jo, když ona byla taková schovaná. Na mapě naprosto jasně, za kolejemí doprava. Jenže, když jsme stáli na odpočívadle za kolejemí, silnice vedla jenom rovně a doleva. Tenhle kostel znám, kus za ním je cesta doprava, ale to se mi zdá daleko. Ale když to jinudy nejde, tak to zkusíme. Zajíždíme mezi baráky a nacházíme červenou značku. Moment, po červené to být nemá. Tak zpátky. Cestou zpátky, už když se chystáme přejet koleje a vydat se podél vody Jana zahlídla tu odbočku. Taková úplně přtává, nenápadná, silně nakloněná vzhůru, podél svodidel. Mrška jedna, to je ona. Alespoň se stoupáním zahřejeme. Jnk

Jede se dobře.

Jak komu, mě třeba mrzly konečky prstů.

Až do Týnce n.S. se zase neděje nic mimořádného. V Týnci jsme přejeli řeku a v klidu dojeli až do Zbořeného Kostelce k penzionu. Byl jsem potěšen jeho stavem a přístupem obsluhy. Dig.

Kola jsme jako puzzle naskládali do prostoru pod schody, aby se alespoň zdánlivě kolem nich dalo projít.

Ubytovali jsme se a na chvíli se přesunuli do lokálu. Kdosi z místních tam cosi slavil a tak to tam žilo.

Dig.

Žilo a mohli jsme se zapojit, kdybych chtěl, jelikož jsem téhož odpoledne zastavil v Dobřejovicích řidiče, který porušil vjezdem do obce dopravní značku zákaz vjezdu vozidel nad 6 tun. Tomu řidiči jsem nedal pokutu a řekl jsem mu, že se vyrovnáme večer v hospodě ve Zbořeném Kostelci. A on tam skutečně byl. Ale nakonec z toho našťěštlí sešlo, protože už toho měl docela dost vypito.

Plš.

Pak už se vlastně nedělo nic. Normálně jsme padli za vlast. Nebo za chlast?

Dig.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Zbořený Kostelec	44	2992	23	14.8	6-2

Ráno 20.10. sobota

Budíme se v devět.

Dig.

Já se teda vzbudil už v osm.

Plš.

Vstáváme v půl desáté. Bohužel přes bleskové opravy před odjezdem je teď nutná další opravamého kola. Odjezd tedy bude v 11. Nejdříve proběhne přejezd do Benešova Měsíčním údolím.

Dig.

Tak pozdě? Jak kdo. V mezičase jsme uvařili spoustu litrů zahřívacích tekutin do termosek, přičemž Tomáš tu svoji omylem shodil z kuchyňské linky na zem a definitivně odlomil funkční část uzávěru. Nakonec ale jakž takž uzavřít lze. Pak jsme se sesedli v našem pokoji pro 4 u snídaně a cpali se vším možným, třeba bábovkou ve tvaru štolý se šlehačkou, míám.

***To měl být teda jako dort pro naše o další rok staré oslavence - Diga a Plašana.
Pak rozvážně dobalujeme, sebe potom balíme do několika vrstev oblečení. Dig
poopravuje svého miláčka a vyrážíme do světa.***

Krásné, málo sjízdné, postup pomalý a namáhavý.

Dig

Asi bych to nazval cross-country vyjíždkou. V určité části se neslo spíše kolo než cykloturista. Tento pochod přes kameny byl pomalý díky úzké stezce a hromadě kamenů.

Pls.

Já jsem touhle cestou už, pravda, dost dlouho nejela, ale pamatovala jsem si, že je to tam opravdu moc pěkné. I když trochu háře sjízdné. A jelikož stupeň rozbahněnosti cesty se zdá být snesitelný, zkusili jsme to. Střední úsek byl totálně nesjízdný, po dvou jsme přenášeli kola přes klády, kameny a snažili se přitom nezahačet do Konopištského potoka. A jaké vám přitom bylo horko.

Konečně jsme snad už za poslední nepřekonatelnou překážkou, slavíme to lokem slivovice a grogu a pak už je to pohoda. Jnk.

Oběd v Benešově se podařil až na druhý pokus, ale zato to bylo stylové – ve Švejkově hospodě.

Plš.

Nejdříve byla zastávka v hotelu, ale pro drahotu a nevýběr jsme jeli jinam. A to přesto, že už jsme seděli u stolu. Za dvěma rohy na nás vykoukla Hospoda U Švejka. Mají tu normální ceny, jídlo vynikající, pivo dobré, tak tady...

Dig.

To se nám ale hezky sedělo v hospůdce, s plnými bříšký, to už zase musíme dál? Asi bychom měli, aby nám ještě v tom Jemništi nezavřeli. Jnk.

Další postup byl do Jemniště.

Cestou trochu poprchává. Dojezd na zámek proběhl v podstatě klidně. Stále poprchává, neděje se nic mimořádného. Trochu dlouhé bylo čekání na prohlídku. To jsme strávili v místní kavárně při velmi dobré horké čokoládě.

Prohlídka interiérů.... No dobrá, ale už jsme viděli i lepší.

Dig.

Vytoužené Jemniště, kolikrát už jsme jela okolo, téměř na dosah a ještě nikdy jsme na něm nebyla, tak tentokrát to snad vyjde. Pomalu se přípozdívá, tak já radši pojedu napřed, abych zatím koupila lístky.

No, mají to tady hezké, ne, že ne. Hudba tu hraje už při příchodu (zřejmě proto, že právě proběhla svatba). Interiéry hezké, ale jelikož je zámek zčásti obydlen majiteli, není toho pro návštěvníky přístupné mnoho. Ale útulné a prohlídka příjemná. Zato ovšem nekřesťansky drahá, pacholci.

Jnk.

Před koncem prohlídky nám průvodkyně prozradila, že stejné lístky platí i na prohlídku zahrady, kde měli být klokani, papoučkové a jiná zvířata. Viděli jsme jen pávy a to i polární, ale nad plán také lamy.

Dig.

Ale ty byly mimořádně sympatické. Taková skvělá strakatá rodinka, pořád natahovaly krky po seně venku před ohradou, které bylo určitě mnohem lepší, než to, které mají uvnitř.

Jnk.

Pak zase čokoláda, WC a odjezd. Poprchává a není teplo.

Dig.

Souhlasím, teplo vypadá jinak.

Plí.

Jedeme vedlejšími silnicemi a zase se neděje nic mimořádného. Setmělo se. Dojeli jsme pod dálniční most na sešup do Hvězdonic. Ztratili se Horáči. Hanka říkala, že Jana zatoužila po rohu. Čekali jsme, mrznuli jsme a po 20ti minutách to bylo už dlouhé a tak se Plašan pokusil jim zavolat.

Dig.

Jo, za pokus se nic nedá.

Plí.

Jana mu to nebrala, Tomášovi spadnul do schránky. Pak jsem jim jel naproti. Po 2 km to vzdávám a vracím se k ostatním. Za nějakou další delší dobu, během které jsme úplně zmrzli, přijeli. Pak jsme přes lávku dojeli až k ubytovně v Poddubí...

Dig.

A jak se ukázalo, tak to byl vrchol dnešního dne. Kam se hrabe zámek Jemniště, Švejkova hospoda či Měsíční údolí. Po příjezdu jsem vtřhnul do zahulené hospody s tím, že jsme dojeli a že bychom se chtěli ubytovat. Mám u sebe necelou tisícovku a tak doufám, že to bude stačit. Bylo nás šest statečných. Jaké bylo mé překvapení, když jsem měl doplatit dalších 700,- Kč. Celkově nás ubytování stálo 1.500,- Kč. To je 250,- Kč/osobu a proto očekáváme nějaký luxus. Ten se však nedostáváje. V obou pokojích je kosa jako sviňa, akorát jeden je vytápen krbem zespodu a ten druhý teplotemetem. Máme však hlad a tak jdeme do hospody. Pivo, limo, griotky a ... něco k jídlu. Nakonec si poručíme sekanou s bramborami. Za chvíli prošel borec s mikrovlnkou v náručí, tak si děláme srandu z toho, že si ji šli půjčit na to, aby nám ohřáli to jídlo. Po chvíli čekání nám ho donášejí, ale ty brambory vypadají divně. A bodejť by ne, jsou studené. Tak všichni až na mě a Janku, která si radši vzala chleba a já je měl teplé, si to nechali znovu přihřát. Po jídle jsme radši rychle zaplatili a po krátkém pokenu zalehli do postýlek.

Plí.

Jo, Poddubí, to teda byla kapitola sama pro sebe. Začalo to opravdu velkolepě. Vlezli jsme s Plašanem dovnitř vyřídít ubytování. Přes kouřovou clonu nabyl skoro vidět ani výčep. Ale uvnitř to žilo. Barmanovi jsem ohlásila, že my jsme ti cyklisté, co měli dneska večer dorazit na noc a on navrhnul, že to hned vyrovnáme. Souhlasila jsem, ovšem když ohlásil celkovou samu pro 6 lidí 1500,- trochu mě polilo. Na internetu psali něco o 150,- Kč za noc. Vznesla jsem tedy dotaz, kolik že stojí jedna osoba a dozvěděla jsem se, že s koupelnou 300,- a bez 200,-. Dva pokoje bez samozřejmě neměl. Úf, no, to je síla, ale v touhle dobu už asi nikam dál nepojedeme, že. To on samozřejmě moc dobře věděl. Poslala jsem Plašana vybrat ven nějaké peníze a barman mi na oplátku vystavil účtenku.

Další hovor se točil kolem jídla. Ještě odpoledne jsme sem volali, zda vaří. Odpověděli nám, že samozřejmě ano. Tak jak by to tedy bylo s večeří? „A co byste si tak dali? Uvařím vám, na co máte chuť.“ Aha. Tak se zatím ubytujeme. Ptám se, kam s koly, odkazuje nás na druhý konec sálu, přijet se dá našťěstí i venkem. Středem bychom tedy opravdu neprošli. Parkujeme kola, bereme batožinu a chapíků nás odvádí do horních pater. Přitom se snaží vtípkovat, že on to tady jako zná.

Na chodbě odmyká pokoj s koupelnou a my zkoprněli koukáme dovnitř. Papundeklové stěny, neskutečně přístavený koupelnový výklenek bez dveří, no, to je síla. Hanka s Digem Tomášem jsou hned naproti, což je pokoj asi pro 8 osob, ale pouze velmi malého vzrůstu. Ve spojení s tou cenou je to opravdu šok. Kdyby to tu stálo stovka na noc, tak prosím. Vrrrr.

Sešli jsme dolů něco pojíst. Vešli jsme se k jedinému neuklizenému stolu. Nádobí a jiný binec jsme odstavili na vedlejší stůl a rozhlíželi se kolem sebe. Co to je tamhle ve stropě za díru? Aha, to je zřejmě topení do hořejších pater. Od krbu vedla roura, která vyústovala o 10 metrů dál ve vysekané díře do stropu.

Přímo nad našimi hlavami hlučela televize, kterou stále někdo přepínal na jiný kanál. Mají tu dokonce i video, ale je v policiče, která je podepřena klackem, jak nápaditě.

Přiblížila se obsluha, objednali jsme si pivo, rážovku a limču a jali se zjišťovat, jak je to s tím jídlem. Sortiment opravdu nevelký, dršťkovka (tu si dal Plašan) a sekaná s bramborem nebo s chlebem. Dávám si s chlebem, ostatní s bramborem. Polévka vypadala celkem jedle, ale když donesli tu sekanou, byla studená, jako psí čumák. Přivolali jsme tedy obsluhu a vznegli reklamaci. Odnесли všechno a dlouho se nedělo nic. Pak kolem nás prošel chlapík s mikrovlnkou pod křídlem. S údivem jsme se na sebe podívali a vybuchli smíchy. Za další chvíli přinesli jídla zpátky, myslím, že byla trochu přeházená, ale teplota brambor prý téměř shodná. Hořčiči donesli v hnusně umazaném kelímku a když se nám podařilo rozlít trochu rážovky, chtěl nám barman poskytnout hadr na utření. Proboha, jen to ne. Půjčuji si ubrousky od všech okolo a utírám rychle loužičku, hlavně ne hospodský hadr a zrovna tady.

Na rozloučenou nám nějaký místní opilec přinesl ochutnat skořicové copánky a při té příležitosti nám sdělil, že jsme mu snědli snídaní. A Hanky se zeptal, jestli není Spiderman. Tak pro dnešek už dost, půjdeme nahoru.

Ještě jsme se na chvíli slezli u trpaslíků v pokoji, pustili si infrazářič a povídali si a smáli se, kam jsme to zase vlezli. Tak sem už nikdy více.

Jnk.

Pak už vysílání jdeme spát.

Dig.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Poddubí	46	3053	60	15	3-7

Ráno neděle 21.10

Vstávali jsme v půl deváté a mazali jsme pryč.

Dig.

Ře rychle. Hned ráno mě rozzuřilo, že někdo obležal naše kola.

Jonk.

Vstávali jsme v půl deváté a mazali jsme rychle pryč. A ze začátku to vedlo jenom a jenom do kopce, ale aspoň jsme se pořádně zahřáli. Po cestě se k nám dokonce připojil i pes, který moc neposlouchal své majitele. Na chvíli se tak stal členem naší výpravy.

Plí.

Kromě střetu s hravým štěnětem, ze kterého měl radost především Tomáš, a kromě toho, že jsem si hned ve druhém potoce namočila botu se stoupalo lesem docela dobře.

**Vyrazili jsme hned zčerstva téměř nesjídným terénem do kopce po modré.
Jnk.**

Potom jsme měli naměřeno ke hvězdárně.

Tam jsme se chtěli podívat do místního muzea, ale jak na potvoru měli zavřeno. A zase terénem do Černých Voděrady. A z nich do bučin. Tady můžu říct, že jak krásně tato jízdní sezóna začala, tak i pro mě skončila, protože na uzavírání cest už doopravdy nepojedu. Bylo to krásně prosluněné a zbarvené podzimmí dopoledne a odpoledne. Krásná příroda, barvičky, prostě podzim. Plš.

Jo, jo, vracíme se na místo činu, tady jsme letos sezónu zahajovali a dneska je to tu o hodně krásnější a barevnější.

Cesty zasypané spadáním listím, trochu i sluníčko probleskuje mezi větvemi. Ale zima i tak je dost citelná. Mně hlavně na nohy. Jnk.

Chceme oběd. Náhodou jsme našli úplně novou hospodu v Louňovicích. Krása. Nízké ceny, dobré jídlo, pěkný interiér, vřímavá obsluha. Dig jim za to předal děkovátka. Samozřejmě s téma jeho opičkama. Plš.

Hospoda velmi příjemná, ve dřevě vyvedená a hlavně s hřejícím krbem. Jídla podávána v na míru vyrobených keramických nádobách, rážovka báječná. Jídlo také, většinou vyhrálo menu česnečka, řízek a brkaše. Mňam. Jnk.

Pak následoval přejezd přes Babice, Březí, Kralovice do Hájků. Tam se od nás odpojili Horáčci, kteří míří na Jižní město.

Ani jsme se nenadáli a byli fuč.

Jnk.

Pak jsme dojezili k Podleskému rybníku. Objíždíme ho kolem a také netradičně jedeme v Dubči kolem hřbitova. Dig dostal chuť na ořechy, kterých je tu prý někde celý sad. Odbočujeme ze silnice do terénu a musíme sesednout. Jsou tu pokácené stromy a větve z nich úplně všude. Nedá se jet. Po nějaké době útrap jsme kola dotlačili až k sadu. Jenomže letos se neurodilo. Nebo byl někdo rychlejší? Po této zastávce už jde o normální přejezd na Vinohrady. Přijeli jsme nebyvale brzy. To však nic neměnilo na tom, že se jednalo o moc pěkný výlet s kupou báječných lidí okolo mě. No a konec.

Plš.

.... Krásná příroda, barvičky, prostě podzim.

Dig.

A bylo to pěkné, kdy už zase pojedem?

Jnk.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	54	3108	56	14.2	3-6

Celková technická data:

Účast ...Šest zbarvených: Dig, Hanka, Tomáš, Jana, Plašan
a Janka

Oficiálně přiznaná
kilometráž

Příště **139 km**

Uzavírání cest

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Kozmice	Louňovice
Zbořený Kostelec	Soběhrdy	Mukařov
Nespeky	Vranov	Babice
Poříčí n. Sázavou	Hvězdonice	Březí
Benešov	Poddubí	Křenice
Jemniště	Lensedly	Královice
Bořeňovice	Turkovice	Dubeč
Jezero	Ondřejov	Malešice
Věřice	Zvánovice	Štěrboholy
Teplýšovice	Černé Voděrady	Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Tatranka (Trn), Dig (Dig), Viktor (Vkt), Hanka (Hnk), Janka (Jnk), Plašan (Plš), Tomáš (Tom), Jana (Hor), Vladimír (Vld) Michal (Mch) Jan Vl. (Slp), Jan VII. (VII). Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell´s Tour_{club} 2007
Dig & Plš & Jnk
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz